

परतंत्रेषु अट्टाधीनेषु ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ निपीयतेस्मिन्वेच्छयागोभिर्जलमिति निपानं आहावः कूपोपांतस्थश्चुद्रजलाशयइतियावत् तद्वद्वत्वा तथा आढ्यः फलवान् पक्षिणामाश्रयश्च भूत्वा अभ्यायुदरार्थकथं पर्युपाससे ॥ १७ ॥ हस्तिनमपिन्यासैः सर्वकर्मत्यागैरुपेतं कव्यादामांसादाः खादंति अनर्थकं सर्वपुरुषार्थहीनं ॥ १८ ॥ यइमामिति त्रिविष्टब्धं त्रिदं ॥ १९ ॥ अवसीयसे अभ्यवस्यसि अनेन धानामुष्टिना सर्वराज्यादिकं समं संगित्वा विशेषात् ॥ २० ॥ इहार्थइति जीवितार्थं बाह्यमप्यर्थं त्यक्तुमशक्तः कथमांतरा न देहं द्वियादींस्तस्यसि तथा च सर्वसंगत्यागप्रतिज्ञाव्यर्थे वक्तिर्हि सर्वसंगत्यागरूपमत आह कावेति देहं द्वियमनोबुद्धि विषयाणां त्यागे शुद्धचिन्मात्रसंबन्धोऽस्ति भेदकोपाधेरावात् एवं सति मयि कश्चिन्नेन ह्यनो न कश्चिदित्यर्थः ॥

तांश्च त्वं विफलाकुर्वन्कुलोकं गमिष्यसि ॥ राजन्संशयिते मोक्षे परतंत्रेषु देहिषु ॥ १४ ॥ नैव ते स्तिपरे लोको नापरः पापकर्मणः ॥ धर्म्यान्दारान्परित्यज्य स्वस्वमिच्छसि जीवितुं ॥ १५ ॥ स्वजोगंधानलंकारान्वासां सि विविधानि च ॥ किमर्थमभिसंत्यज्य परिब्रजसि निष्क्रियः ॥ १६ ॥ निपानं सर्वभूतानां भूत्वा त्वं पावनं महत् ॥ आढ्यो वनस्पतिर्भूत्वा सोऽन्यांस्त्वंपर्युपाससे ॥ १७ ॥ खादंति हस्तिनं न्यासैः क्रव्यादा बहवोऽप्युत ॥ बहवः रुमयश्चैव किंपुनस्त्वामनर्थकं ॥ १८ ॥ यइ मां कुंढि कां भिद्यान्निविष्टब्धं च याहरेत् ॥ वासश्चापि हरेत्तस्मिन्कथं ते मानसं भवेत् ॥ १९ ॥ यस्त्वयं सर्वमुत्सृज्य धानामुष्टेरनुग्रहः ॥ यदानेन समं सर्वं किमिदं ह्यवसीयसे ॥ २० ॥ धानामुष्टेरिहार्थश्चेत्यतिज्ञाते विनश्यति ॥ कावाहंतवको मे त्वं कश्चेतमप्यनुग्रहः ॥ २१ ॥ प्रशाधिष्टिर्वीराजनयदितेनुग्रहो भवेत् ॥ प्रासादं शयनं नानवासां स्याभरणानि च ॥ २२ ॥ श्रिया विहीनैरधनैस्तु कर्मिभैर किंचनैः ॥ सौख्यैकैः संभृतानर्थानयः संत्यजति किं नुत ॥ २३ ॥ यो त्यंतं प्रतिगृहीयाद्यश्च दद्यात्सदैव हि ॥ तयोस्त्वमंतरं विद्धि श्रेयांस्तान्भ्यां क उच्यते ॥ २४ ॥ सदैव याचमानेषु तथा दं भाग्विनेषु च ॥ एतेषु दक्षिणादत्तादावाग्नाविवदुर्दंतं ॥ २५ ॥ जातवेदाय थाराजन्नादग्ध्वैवोपशाम्यति ॥ सदैव याचमानो हितथाशाम्यति वैद्विजः ॥ २६ ॥ सतां वै ददतोऽन्नं च लोके स्मिन्मरुतिर्भुवा ॥ न चेद्राजा भवेद्दाता कुतः स्युर्मोक्ष कांक्षिणः ॥ २७ ॥ अन्नाद्गृहस्थालोके स्मिन् भिक्षवस्तत एव च ॥ अन्नात्पाणः प्रभवति अन्नदः प्राणदो भवेत् ॥ २८ ॥ गृहस्थेभ्योऽपि निमुक्ता गृहस्थानेव संश्रिताः ॥

प्रभवंच प्रतिष्ठां च दातां विदंत आसते ॥ २९ ॥ ॥ २१ ॥ एवमसंगस्य तव राज्यं कुर्वतो यथा कथं चित्पारब्धकर्मावसानपर्यंतं देहं धारयतः कुंडिकाद्यपेक्षया राज्याज्यमेव मंगलमनुपाहकमित्याह प्रशाधीत्यादिना ॥ २२ ॥ सौख्यैकैः परमसुखार्थैः संन्यासिभिः संभृतानर्थान् कुंडिकादीन् वीक्ष्य यः स्वयमपि तथा करोति स किं नुत द्राज्यादिकं त्यजति अपि नुतैव त्यजति किंतु चितं परिग्रहं त्यक्त्वा देवोपहतत्वाद्नुचितं परिग्रहं तरेव करोतीत्यसंगत्वमस्य दुर्लभमित्यर्थः ॥ २३ ॥ एते देवाह यइति ॥ २४ ॥ सदैव याचमानः परिब्राह्म ॥ २५ ॥ स चैच्छे शान्दग्ध्वैवोपशाम्यति अभिबदित्याह जातेति ॥ २६ ॥ एतच्च गृहस्थाधीनमित्याह सतामिति सतां संन्यासिनां प्रकृतिर्जीवनं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥